

Affären Costa Negra.

Roman
av
Gustaf Janson.

ANDRA AVDELNINGEN.

Två vandrande riddare anno 1910.
(Forts. fr. föreg. s. 7.)

— Det är inte mycket att tillägga, han häktat oss på en anklagelse, men det inte tar fem minuter att skriva. Det här är en nödfällning, som kaptenen trängt tillgripa, sedan han utträtt sitt egentliga geogr. Han vill bli av med oss en bit längre, och som vi befina oss i Costa Negra, där allting är möjligt, så han lyckats till vidare. Men en gå blir ändå en ägg. Det enda råkliga vore, om man på förlit sig glömdes bort oss. Det är inte ankert, att man försökte det knett. — Ä, jag skall nog veta att göra gå påmind. — Gott och väl, Harrison, men jag är mer på don Telesforo än en den råkigen. Han äger föreläsnings, i medan vi för ögonblicket önskar utreda att företaga något. Nå, för återkomma till min teori. Don siderio vill till varje pris bli av med oss och om möjligt få tillbaka resteringssorden. Självt vägrade han se vras sig, men myndigheterna på steno vore skyldiga att lyda honom, då de lydde. Exklusivt visade emellertid varken kaptenen eller hans snäkap. Då skulle ni sett en uttning huggas i huvudstaden. Det var ett stort nummer där, men vad regeringen gör här, bara reala utan undantag. Det är vad i redan märkt. — Ni pratar rätt mycket, Cox. Men i händer inte, att ni emellanåt säg något. — Ni börjar begripa, här jag. Då börjar jag inte säga mer. Jim Cox läde sig makligt till rätta hänsen och slöt ögonen för att sova stund. — Jag gick tankfull av och an i len. — Minnsan tror jag inte ni har i saken efter en stund. — Jim Cox öppnade ögat till hälften och nickade ett somligt bifall. — Tag er en lur! uppmannade han. I är inte gott att veta, när vi härt i tid till det. Och det är bra ha sådant är undandjörgift i förväg. — George skakade på huvudet. Spänningen inom honom var för stark att vilka lyckats förbi ligan. — Ja, visst, sade han sig tygt. Cox rätt. Det här är en avklare av skola, men den har lärt oss mer än kunnat inhämta på egen hand. Nå, och hans hantlangare han en ötanvärd otur, den logiska slutningen blir, att jag, i rikkesminnans motståndare, alltiämt slitter i tuen i vårt lilla parti. — George var allt annat än vidskep. — För en affärsman, som vil skaffat erhållit sin utbildning vid amerikans förnämsta handelsskulle det vara abnormalt — men i kände likväl en värmande glädje när den tanken föll honom in. — Ja, tillade han för sig själv, int och bestämt, jag skall lyckas, a plan — var ingen plan alls, el äminstone huvudlös i sin uppning och likväl. — Han såg kfull på Jim Cox och akkompnad av dennes snarkningar, början i sin annotationsbok skriva i en maktigt sifferfakt. — Det var som jag sade! Och ni lämnade tre män på valplatsen? — Ja, den unge mannen höjde likgiltigt på axlarna. Vi ville fram, och de sökte hindra oss. — Tillåt mig trycka er hand, senor Harrison! Den gamle herna skakade hjärtligt hand med George och fortsatte: Aldelsos som jag skulle gjort. Jag tycker om er, senor! — Glädjer mig. — Då George trots sitt förakt för ceremonier var tillräckligt snidigt att rätta sitt uppförande efter vad stunden krävde, bugade han sig djupt, något som även väckte don Telesforos synnerliga gillande. — Och så tog ni arresteringsorden? — Ja, vi såg ett papper, och när jag läst innehållet, fann jag bäst att taga det. Jag gjorde det så mycket hellre, som vi äro på väg till senor Quiroga. — Känner ni vår Felipe? — Jag har haft den lyckan att göra honom en liten tjänst. — En tjänst? Verkliga? Don Telesforo läde huvudet på sned och funderade en stund med halvslutna ögon. Han ni vistats länge i republiken, senor Harrison? — Nej, men — — Det var väl aldrig ni, som kom till Felipe hjälps, då han blev överfallen på Regeringsborgen? — Jo, jag höjde nödropp, och — — Unge man, kom i min famn! Don Telesforo gick med utdragna armar mot George, som mötte honom på halva vägen.

— Betrakta denne unge man, Velasco! utropade den gamle herna, som hade böttat näsan in i Georges rockuppelag och följaktligen skjäder var utstudsast att göra det. Han är den amerikanske senoren, som gav vår Felipe en revolver och tog honom med sig, då presidentens spårhundar näddade efter hans hälar. Felipe har berättat alltsammans, och han kallade er sin vän. Ni är även min. — Don Telesforo sköt George från sig och betraktade honom på en armlängds avstånd. — Ja, nickade han, så ser en karl ut. — Velasco, liknar han inte mig? — Den tillfrågade mumlade en svag protest, men don Telesforo gav sig tid att höra på utan förtäring: — Ser ni, senor Harrison, jag betraktar Felipe som min son. Förmyndaren har betat mig en mängd arvtagare, jag har endast tolv döttrar. Felipe är gift med den elfte, så jag äger verkliga anledning att kalla honom min son. Dessutom var hans far min lilla väns. Gamle Quiroga och hertig, som ni kanske hört. Kulan träffade honom i nacken. Den avlösnades på fem stegs avstånd, och jag tror min veta, vem som sköt. Han heter Palmasso. Jag har aldrig sett karlen, och han aktar sig att komma norr om Rio Negro. Men han står främst på min lista. Han vet, att han gör det. Jag har offentligt låtit alla utmålningen på flera ställen. Karlen känner mig och håller sig undan. Jag är inte mer än en utlösare åt insu, och — — Attio, rättade senor Velasco. — Dumheter, fräste don Telesforo när jag säger sjuttiosex, menar jag det, naturligtvis. — Jag har sett er dopat, invändde senor Velasco saktmodigt. — Dopattest! brusade don Telesforo upp. Den här jag rivit sönder för länge sedan. Jag behöver ingen dopattest. Jag har mina pistoler och min värja, och ni vet, Claudio, hur det slutar, ifall man tvivlar på mitt ord. — Jag kan inte hjälpa det, don Telesforo, sade senor Velasco, alltjämt lika lugnt, men ni är Atto år ifyllda. Don Telesforo fräste en stund likt en fisk i gyttivatten. Han var blodröd i ansiktet, och de två hästrättarna vid grönan och i nacken alodo rätt ut från huvudet. När hans vrede lågt sig något, framstodde han: — Evntina människor är det värsta jag vet. Senor Velasco här är mer en vis än en gumme. Jag har sagt honom det. Alla ha sagt det, men han ändrar sig ändå inte. Han kommer att sluta otyckligt. Jag försäkrar, senor, ja, är sjuttiosex år gammal. — Attio, sade senor Velasco och suckade djupt. Ett ogenblick föreföll det som om en ny explosion skulle följa från don Telesforo, men mot förmodan betvingade han sig. — För att inte dessa båda herrar skola tvivla på min sanningsenlighet, bör jag kanske underrätta dem, varifrån pratet om min älder härledes sig. Senor Harrison, senor Cox, jag är visserligen född för Atto år sedan, men jag har tillrätt fyrat hela är i fängelset. Det var under Calones, en president, om vilken ni troligen aldrig hört ett ord. — George nickade, han kunde icke erinra sig namnet. — Jag roade mig med att göra opposition på den tiden. Det var för resten alltid gjort. Det ingår i mina vanor. Numera är det mitt enda nöje. Na vad jag till er, ni är utömlingar och skola säkert förtvillt mig. Kan man räkna de är jag satt i fängelset? Jag gjorde ju ingenting på hela den tiden, inte det minsta. Utom det att jag spottade fångelseledighet i ansiktet. Hans utvettelse missgode mig. Nå, senor Harrison? (Forts.)

— Betrakta denne unge man, Velasco! utropade den gamle herna, som hade böttat näsan in i Georges rockuppelag och följaktligen skjäder var utstudsast att göra det. Han är den amerikanske senoren, som gav vår Felipe en revolver och tog honom med sig, då presidentens spårhundar näddade efter hans hälar. Felipe har berättat alltsammans, och han kallade er sin vän. Ni är även min. — Don Telesforo sköt George från sig och betraktade honom på en armlängds avstånd. — Ja, nickade han, så ser en karl ut. — Velasco, liknar han inte mig? — Den tillfrågade mumlade en svag protest, men don Telesforo gav sig tid att höra på utan förtäring: — Ser ni, senor Harrison, jag betraktar Felipe som min son. Förmyndaren har betat mig en mängd arvtagare, jag har endast tolv döttrar. Felipe är gift med den elfte, så jag äger verkliga anledning att kalla honom min son. Dessutom var hans far min lilla väns. Gamle Quiroga och hertig, som ni kanske hört. Kulan träffade honom i nacken. Den avlösnades på fem stegs avstånd, och jag tror min veta, vem som sköt. Han heter Palmasso. Jag har aldrig sett karlen, och han aktar sig att komma norr om Rio Negro. Men han står främst på min lista. Han vet, att han gör det. Jag har offentligt låtit alla utmålningen på flera ställen. Karlen känner mig och håller sig undan. Jag är inte mer än en utlösare åt insu, och — — Attio, rättade senor Velasco. — Dumheter, fräste don Telesforo när jag säger sjuttiosex, menar jag det, naturligtvis. — Jag har sett er dopat, invändde senor Velasco saktmodigt. — Dopattest! brusade don Telesforo upp. Den här jag rivit sönder för länge sedan. Jag behöver ingen dopattest. Jag har mina pistoler och min värja, och ni vet, Claudio, hur det slutar, ifall man tvivlar på mitt ord. — Jag kan inte hjälpa det, don Telesforo, sade senor Velasco, alltjämt lika lugnt, men ni är Atto år ifyllda. Don Telesforo fräste en stund likt en fisk i gyttivatten. Han var blodröd i ansiktet, och de två hästrättarna vid grönan och i nacken alodo rätt ut från huvudet. När hans vrede lågt sig något, framstodde han: — Evntina människor är det värsta jag vet. Senor Velasco här är mer en vis än en gumme. Jag har sagt honom det. Alla ha sagt det, men han ändrar sig ändå inte. Han kommer att sluta otyckligt. Jag försäkrar, senor, ja, är sjuttiosex år gammal. — Attio, sade senor Velasco och suckade djupt. Ett ogenblick föreföll det som om en ny explosion skulle följa från don Telesforo, men mot förmodan betvingade han sig. — För att inte dessa båda herrar skola tvivla på min sanningsenlighet, bör jag kanske underrätta dem, varifrån pratet om min älder härledes sig. Senor Harrison, senor Cox, jag är visserligen född för Atto år sedan, men jag har tillrätt fyrat hela är i fängelset. Det var under Calones, en president, om vilken ni troligen aldrig hört ett ord. — George nickade, han kunde icke erinra sig namnet. — Jag roade mig med att göra opposition på den tiden. Det var för resten alltid gjort. Det ingår i mina vanor. Numera är det mitt enda nöje. Na vad jag till er, ni är utömlingar och skola säkert förtvillt mig. Kan man räkna de är jag satt i fängelset? Jag gjorde ju ingenting på hela den tiden, inte det minsta. Utom det att jag spottade fångelseledighet i ansiktet. Hans utvettelse missgode mig. Nå, senor Harrison? (Forts.)

Hennes njuvarkomma har nu försunnit. Det är därför som denna Ouchez dam lovprisar "Dodd's Kidney Pills." Fru T. Thurston plågsades under tre års tid av en njursjukdom, men "Dodd's Kidney Pills" botade henne. (Forts.)

Don Telesforo och senor Velasco växlade en hel rad blekar, och när George slutat sin berättelse, utropade den gamle herna förtjust. — Det var som jag sade! Och ni lämnade tre män på valplatsen? — Ja, den unge mannen höjde likgiltigt på axlarna. Vi ville fram, och de sökte hindra oss. — Tillåt mig trycka er hand, senor Harrison! Den gamle herna skakade hjärtligt hand med George och fortsatte: Aldelsos som jag skulle gjort. Jag tycker om er, senor! — Glädjer mig. — Då George trots sitt förakt för ceremonier var tillräckligt snidigt att rätta sitt uppförande efter vad stunden krävde, bugade han sig djupt, något som även väckte don Telesforos synnerliga gillande. — Och så tog ni arresteringsorden? — Ja, vi såg ett papper, och när jag läst innehållet, fann jag bäst att taga det. Jag gjorde det så mycket hellre, som vi äro på väg till senor Quiroga. — Känner ni vår Felipe? — Jag har haft den lyckan att göra honom en liten tjänst. — En tjänst? Verkliga? Don Telesforo läde huvudet på sned och funderade en stund med halvslutna ögon. Han ni vistats länge i republiken, senor Harrison? — Nej, men — — Det var väl aldrig ni, som kom till Felipe hjälps, då han blev överfallen på Regeringsborgen? — Jo, jag höjde nödropp, och — — Unge man, kom i min famn! Don Telesforo gick med utdragna armar mot George, som mötte honom på halva vägen.

Don Telesforo och senor Velasco växlade en hel rad blekar, och när George slutat sin berättelse, utropade den gamle herna förtjust. — Det var som jag sade! Och ni lämnade tre män på valplatsen? — Ja, den unge mannen höjde likgiltigt på axlarna. Vi ville fram, och de sökte hindra oss. — Tillåt mig trycka er hand, senor Harrison! Den gamle herna skakade hjärtligt hand med George och fortsatte: Aldelsos som jag skulle gjort. Jag tycker om er, senor! — Glädjer mig. — Då George trots sitt förakt för ceremonier var tillräckligt snidigt att rätta sitt uppförande efter vad stunden krävde, bugade han sig djupt, något som även väckte don Telesforos synnerliga gillande. — Och så tog ni arresteringsorden? — Ja, vi såg ett papper, och när jag läst innehållet, fann jag bäst att taga det. Jag gjorde det så mycket hellre, som vi äro på väg till senor Quiroga. — Känner ni vår Felipe? — Jag har haft den lyckan att göra honom en liten tjänst. — En tjänst? Verkliga? Don Telesforo läde huvudet på sned och funderade en stund med halvslutna ögon. Han ni vistats länge i republiken, senor Harrison? — Nej, men — — Det var väl aldrig ni, som kom till Felipe hjälps, då han blev överfallen på Regeringsborgen? — Jo, jag höjde nödropp, och — — Unge man, kom i min famn! Don Telesforo gick med utdragna armar mot George, som mötte honom på halva vägen.

Dr. Thomas Electric Olje för människor och djur. Sedan 60 år det populära medlet för hosta, förkylning, vrickning, sar, skavsar, lam rygg, etc. Fa 25 örlta pris 35c. ÖVERALLT

Från idrottsvärlden.

Heaney har besegrat den förre mästaren i lätt tungvikt Jack Delaney på poäng.

Raymond Ruddy, Amerikas senaste hopp till Amsterdamspelets simtävlingar sätte härom dagen nytt amerikanskt rekord på 800 yards. Tiden blev 9,48.

Vid skridskotävlingar i Tavastehus härom dagen segrade Thunberg på 500 meter med 44,9 sek. över Friman som hade 45,2. 5.000 meter vanns av Blomquist på 5,48,4 min.

Finsk ledare för olympiatruppen i Amsterdamspelet blir lektor Väino Toivola. Dagerna för uttagningsarna bli den 17 juni för maraton och 7 — 8 juli för de övriga grenarna.

Poalinos nederig mot den amerikanske negeren Godfrey kommenteras i vilg i den franska pressen. En av uttagningsarna nämner, att efter hans nederlag mot både Risko, Heaney och Delaney samt sin sista Godfrey, har han inga utsikter att komma upp i toppen bland de boxare, som aspirerar på Tunnys skap.

Sverige ej med i olympisk fotboll

Svenska fotbollförbundet hade som förut i korthet meddelats sitt äramote i Stockholm med hr. Anton Johanssons som ordförande. Den med största spänningen motsedda frågan var svagordnad om Sveriges deltagande i Amsterdamspelets fotbollstävlingar. Då olympiska kommittén ej velat bevilja av styrelsen begärda 30.000 kr. hade styrelsen föreslagit, att Sverige icke skall deltaga i olympiska spelen, om ej kommittén beviljar det av styrelsen begärda beloppet. Efter ett kort yttrande av hr. Hammar, som klarlade styrelsens syn på problemet, beslutet mötet utan debatt att godkänna styrelsens förslag. Något senare kom frågan åter på tal, varvid kassören meddelade att de båda olympiaderna i Antwerpen och Paris utöver anslaget konstaterat förhållandet rep. 25.500 och 16.100 kronor. Styrelsen hade ansett, att dessa pengar kunde fött en bättre användning och ville ej utsetta sig för att vår representation bleve försvagad genom bristande medel.

I fråga om det nya serieförslaget blev det en stunds debatt. Hr. Hedjerson, Stockholm, ansg. att förslaget ännu ej vore moget för antagande och yrkade på, att det skulle vitta ännu ett år, så att klubbarna finge tillfälle att yttra sig om det samma. Mötet beslut utan votering antaga styrelsens förslag. Till protokollet skulle antecknas, att styrelsen skall ersätta serieförbundets årets eventuella förluster på seriematcherna.

Åt styrelsen uppdrogs att besluta i frågan om anordnandet av en svensk fotbollskongress till sommaren. Till förbundets ordförande emvaldes med acklamation hr. Antoo Johansson samt till sekreterare efter kamlen G. Rubensson, som av styrelsen utsattes till förbundets kamrerare, hr. Hildén Hallgren. Hr. John Ohlsson, Ekilstuna omvaldes till kassör. Förbundetsstyrelsen blev i övrigt förändrad med undantag av, att hr. Fors, Sundbyberg, ersatte hr. Hallgren. Styrelsen har alltså följande sammansättning: A. Hammar, Uppsala, G. Andersson Uddevalla, Y. Andersson, Eskilstuna, B. Aronsson, Malmköping, J. Björkman, Göteborg, R. Carlberg, Stockholm, H. Fors, Sundbyberg, S. Hessel, Skövde, C. A. Lethén, Gävle, C. Lindé, Malmö, J. Pettersson, Helsingborg, G. Waller, Göteborg, H. Westergren, Norrköping.

Vinterolympiadens faeit.

Om man utgår från en statistisk poängberäkning över resultaten vid vinterspelet i St. Moritz, och i likhet med vad som utspjötts av J. B. de utestående, behandlar verkligt lövrt, får man ganska anordnunda resultat. De speciella, lokala betonaade sensationsgrenarna skleton och bobleigh kunde ju icke rubriceras under vad åtminstone vi nordbor mena med idrott. Här nedan följer en tabell över hur den slutliga ställningen mellan de 10

1. Norge	25 1/4 poäng.
Skridskor, 500 mtr. 2 5/8. Skridskor, 1.500 mtr. 3 p. Skridskor, 5.000 mtr. 4 p. Konsttävling, damer 3 p. Skidor 18 km 6 p. Skidor, komb. 8 p. Skidor, backe, 5 p.	
2. Sverige	11 poäng.
Konsttävling, herrar, 3 p. Ishockey, 2 p. Skidor, 59 km, 6 p.	
3. Finland	7 5/6 poäng.
Skridskor, 500 mtr. 2 3/8 p. Dto, 1.500 mtr. 8 p. Dto, 5.000 mtr. 2 p.	
Österrike	7 poäng.
Konsttävling, herrar, 2 p. Dto, damer, 2 p. Dto, par 3 p.	
5. Frankrike	3 poäng.
Konsttävling, par, 3 p.	
6. Canada	4 poäng.
Ishockey 1 p.	
7. Förenta Staterna	1 2/6 p.
Skridskor, 500 mtr. 2/8 p. konsttävling, damer, 1 p.	
8. Schweiz	1 poäng.
Ishockey, 1 p.	
9. Belgien	1 poäng.
Konsttävling, herrar, 1 p.	
10. Tjeckoslovakien	1 poäng.
Skidor, backe, 1 p.	

Garanti för "MONEY BACK" i varje säck.

Jag bör visserligen till dem som äro emot jättebackar, men så länge de finnas och användas (en återgång till småbackar torde för resten vara otänkbar, icke minst ur praktisk synpunkt) måste en tävlingsakare prepareras i en anläggning av det slag, han skall tävla i. Nu ha A. H. och Bertil hemma i Stockholm inte andra backar än av typen 25-40 meter att hålla till i, och så komma de till en som fördrar 60-70. Det är litet mycket begärt, att de skola klara sig där mot folk som i åratatal vant sig vid jättelika längder (vilket även normmännen gjort i de sista årens storbacker i Norge.)

Det fordras mod för att kasta sig ut för en backe som den olympiska och det behövs även en annan stil än hemma i "Fisks". Man lär sig inte allt det nya på 14 dagar, och A. H., Lundgrens, Bertils och Selångers prestationer där nere höra till svenskarnas yppersta.

Ty S: Moritz backe är av skräckinsjägsade dimensioner, och en svensk jägmästare, som turistade där nere, som hemma brukar hora till våra flögaste hoppare, vägrade sig inte på en. Men för 100 frames

Olympiabacken är så svar, att den häver offer, och hopparna veta att de löpa risk. Tränings medföra två svåra benbrott (en finne, en cadensare) ett ben ur led (tjeckanick), en hjärnskakning (Thams) och en massa småskador (Bertil Carlsson bl. a.). Man friskar inte på hur som helst — otränad! — i den anläggningen!

Detta säger en hel del om värdet av framför allt A. H:s prestation, men det ger också en fingervisning om den väg vi — tyvärr! — måste följa, om vi skola vara med i den internationella konkurrensen. Norge har mått bita i det sura äpplet redan för ett par år sedan, i Tjeckoslovakiet hade då hotande konkurrens och stora backar mött Einar Landvik m. fl.

Ätt trevligt kalas i Ericsdale, Man.

Från S. C. T:s korrespondent.

Skollärarinorna vid Birch Lake och Agricultural skolorna slogo nyligen ihop sina kloka huvuden och ett verkligt festligt och trevligt kalas förskolekvällen den 17 mars blev följden därav. Festen gick av stapeln i "St. Patricks" teckan och ett hundratal personer voro inbjudna. Skolan var vackert dekorerad i "Erimis" färger och när det stora och gemytliga sällskapet anlände digne boden formeligen under allehandas läckerheter och ragsaker.

Vi började naturligtvis först med att äta — vem kunde väl göra annat, då denna gourmantiska syn lockade åra syn- och luktorgan på ett så raffinerat sätt? Sedan trädde dansen till arla morgonstund och den senaste delen av festen förhöjdes åtskilligt genom en hel del vackert och utmärkt framförda sång- och musiknummer.

Naturligtvis avtackade vi också de världslära lärarinorna och vad var mera naturligt, då en av dem var venska, än att vi uppsämlade ett trevligt leve till deras ära. Lärarinornas tackade för hyllningen och framhöll att deras största glädje hade varit att så många hade hörtamat kallelsen och enligt vad de såjatt sade, haft så roligt och trevligt som någonsin förr. Och nog hade vi trevligt allid — allsammans. Glatt överaskande blev vi också över att vår gamla vän och meningsfrände Ingvor Olson, förutvarande redaktör vid Norröna, var närvarande och att han slutigt med sina barn till Mulvihill.

Detta var nu den andra och trevliga stora fest vi haft här på kort tid. Nyligen samlades vi för att överraska allas vår vän Oscar Norman, som då knöit hymens band och sefäste in i den äktenskapliga hamnen. Ja, fast lillet stort festan, så lycka till!

En som var med.

Vasalogs bildas i Meeting Creek, Alberta.

Enligt meddelande från Vasaordens distriktssekreterare, förestår bildandet av en Vasalogs i Meeting Creek, Alberta.

De flesta första pris i canadensiska bakningstävlingar vinnas med

Robin Hood FLOUR

Garanti för "MONEY BACK" i varje säck.

Jag bör visserligen till dem som äro emot jättebackar, men så länge de finnas och användas (en återgång till småbackar torde för resten vara otänkbar, icke minst ur praktisk synpunkt) måste en tävlingsakare prepareras i en anläggning av det slag, han skall tävla i. Nu ha A. H. och Bertil hemma i Stockholm inte andra backar än av typen 25-40 meter att hålla till i, och så komma de till en som fördrar 60-70. Det är litet mycket begärt, att de skola klara sig där mot folk som i åratatal vant sig vid jättelika längder (vilket även normmännen gjort i de sista årens storbacker i Norge.)

Det fordras mod för att kasta sig ut för en backe som den olympiska och det behövs även en annan stil än hemma i "Fisks". Man lär sig inte allt det nya på 14 dagar, och A. H., Lundgrens, Bertils och Selångers prestationer där nere höra till svenskarnas yppersta.

Ty S: Moritz backe är av skräckinsjägsade dimensioner, och en svensk jägmästare, som turistade där nere, som hemma brukar hora till våra flögaste hoppare, vägrade sig inte på en. Men för 100 frames

Olympiabacken är så svar, att den häver offer, och hopparna veta att de löpa risk. Tränings medföra två svåra benbrott (en finne, en cadensare) ett ben ur led (tjeckanick), en hjärnskakning (Thams) och en massa småskador (Bertil Carlsson bl. a.). Man friskar inte på hur som helst — otränad! — i den anläggningen!

Detta säger en hel del om värdet av framför allt A. H:s prestation, men det ger också en fingervisning om den väg vi — tyvärr! — måste följa, om vi skola vara med i den internationella konkurrensen. Norge har mått bita i det sura äpplet redan för ett par år sedan, i Tjeckoslovakiet hade då hotande konkurrens och stora backar mött Einar Landvik m. fl.

SVERIGE-NYHETER

(Forts. fr. sid. 8.)

framvisande av det omstridda kvittot, vilket ansas vara förfalskat. Dessutom hade Pettersson underlidit uppgjort störförhållanden så smått på bild till en person A. Åkerström, Åkerström grundad på rättligt utslag. Pettersson genmålade att beträffande skulden till P. Larsson, denna vore uppgjord och att kvittot vore äkta. Åkerströms fordran ansg till största delen vara skenbar och han hade för övrigt icke erinrat sig denna, då han uppgjivit sin ställning vid konkursen.

ÖLAND.

Olycksghändelse. En äldre kvinna, Nora Lagergren i Glömningsne, som härom dagen skulle vandra till det en två km. från hennes hem beliggande skola, råkade i den svåra halben falla omkul och bli liggande på den foga trafikerade gästengen genom skogen. Lyckligtvis kommo personer vägen fram, innan det gamla förtvilt sig. Hon förhållit till Borgholms lasarett, där man konstaterade lårlärsbrott.

Skoilöverstyrelsen tillstyrker hos k. m. t. Pernstis församlings anskan om tillstånd att upptaga ett 40-årigt amortertinsalån på 40.000 kronor för uppförande av ett nytt folkskolehus.

ÖSTERGÖTLAND.

Den gamla gick visse och frös ihjäl. Nyligen hittades änkan Augusta Frödén i Kullfält, östra Ryd, död utanför sitt hem. Den gamla, som var i Atto-åradern, hade antonen fört varit på väg till hemmet, men tog miste om vägen och gick för långt. Vandrungen gjorde henne så trött, att hon sönk ned i snön, där hon tros ihjäl i den starka kylan.

Tvååring drunknad på Valdemarsen. En tvååring son till jordbruksarbetaren H. Hermansson, Holbom, Skoldinge socken, föll nyligen i en vak i sjön Valdemarsen och drunknade.

Nattliga inbrott i Mjöbby. Härom natten förövädas ett flertal inbrottsstulder i åkrareläret i Mjöbby. Tjuvarna lyckades komma över vägen bynt till omkring 140 kr. Följande dag anhölls i Motala två män, vilkas signalment överensstämde med det, som Mjöbbypolisen lämnat. De fördes omedelbart till Mjöbby. Båda nekade energiskt. De innehade emellertid vid anhållandet en del välsmynt, varför polisen håller för troligt, att den fått fast rätta personer.

AUG. E. HALDEN

Canwood, Sask., Agent for North Star Oil Co. and John Deere Plow Co.

MARTIN FROSTAD,

— i hem till Canada i borås, är utvald för ärendet. Skulle äro utvald för ärendet till Kristian Torp, Atlas, Sask. eller till Svenska Canada-Tidningens Upplysningsskott.

Skandinvaver Önskas

Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Edmonton Co., C. P. R. och Hudson Bay-land. \$ till 35 års avbetalningsvillkor. \$200 till \$400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Station har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREDE, Sask., Wadena, Sask.